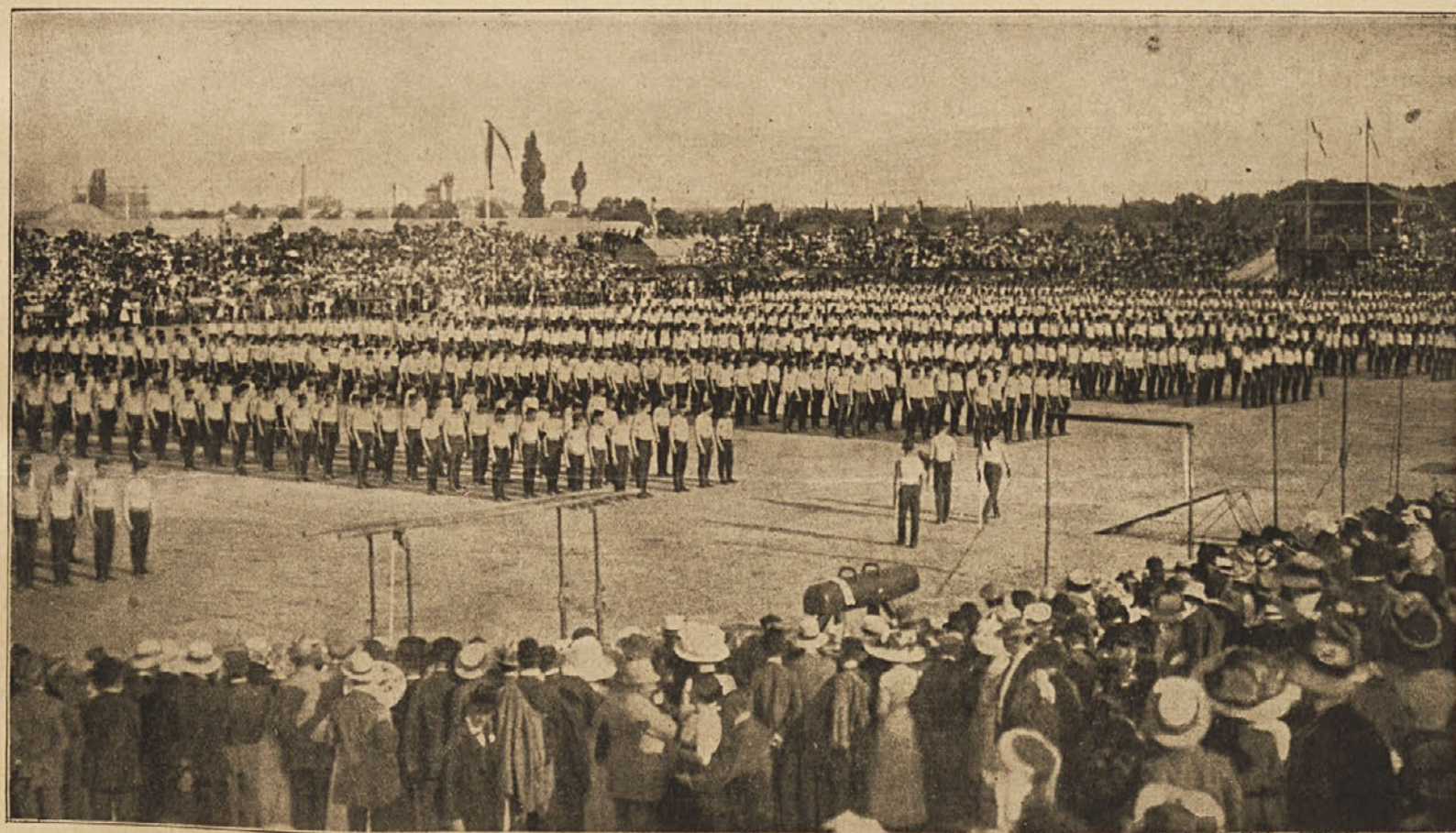

V Ljubljani, v petek, dne 25. avgusta 1911.

Naročnina za Avstroogersko: 1/4 leta K 1.80 1/2 leta K 3.50 celo leto K 7.— za inozemstvo: " " 2.30 " " 4.50 " " 9.—		Redakcija in administracija: Spodnja Šiška štev. 97. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 2 dol. 50 cent.		Oglasnina za 6 krat deljeno petlitno vrsto enkrat 15 vin. — Pri večkratnih objavah primeren popust.	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.	Naročnina za dijake 5 kron.	Štev. 27.	

Vsesokolski zlet v Zagrebu.

Prihod Sokolov v skupinah na telovadišče.

Otvoritev „Sokolskega doma“ v Domžalah. Stavka na Angleškem. Kolesarski napredek na Goriškem. Slike iz Amerike.

Oldřich S. Kóstelecký:

Humoreske.

VII.

Tri glave gospoda Renéja Tonnelliera.

(Prosto po češkem izvorniku)

(Dalje.)

Kadarkoli sva končala, je gospod Tonnelier zagrnil sliko prej, preden sem mogel skrivaj pogledati na njegovo umetniško tajnost. Meni ni bilo to ljubo, včasih me je celo razburjalo, vendar sem se delal, kakor bi mi bila radovednost popolnoma neznan pojem.

„Srčna hvala“, je rekel gospod Tonnelier vselej, ko je končal in se mi je priklonil.

„Prosim“, sem odgovoril tako sladko, kakor bi ravno sedel na „torti“.

Upal sem torej, da se mi posreči prodreti modro zaveso tajnosti vsaj zadnjikrat, ko bom sedel, toda tu je kar nalepem potrkal nekega dopoldne gospod René Tonnelier na vrata moje sobe.

Bil sem presenečen, zakaj od prvega svojega obiska ni prišel več k meni. Shajala sva se le v ateljeju ali v kavarni starega Bibija; časih, izjemoma ali samo slučajno sva se dobila na sprehodu.

„Srčno pozdravljeni!“ sem pozdravil velikega umetnika.

„Ali ne motim?“ je vprašal on s svojim ljubeznjivim nasmehom.

Menil sem seveda, da je prišel gospod Tonnelier ob nenavadnem času sam pome, da bi šel izjemoma v tem času k njemu. Toda gospod Tonnelier je rekel:

„Prišel sem se vam zahvalit, velečenjeni prijatelj. Gotov sem.“

„Go-tov?“ sem osupnil.

„Tako je. Hvala vam še enkrat za veliko prijaznost, ki ste mi jo izkazali in prosim, da vzamete od mene za spomin ta prstan.“

Jaz sem bil tudi gotov.

Gospod René Tonnelier mi je dal malo, rožasto, baržunasto škatljico, ki jo je odvil iz svilenega, belega papirja. Prstan je bil krasen, toda to ni bilo krasno, da sva bila oba gotova: on s svojo skrivnostjo in jaz s svojo neznansko radovednostjo.

Prstan mi je bil všeč, toda nisem se ga bogve kako veselil, zakaj bil je spomin na nekaj, o čemur nisem vedel, kaj je to.

Skrivnost gospoda Reneja Tonnelliera je moja radovednost res zelo dražila. Saj je to tudi grozno: prvič v svojem življenju biti slaven model in ne vedeti, za kaj. Nekoliko sem se sicer jezil na gospoda Tonnelliera, da ni niti napram meni, svojemu dragocenemu modelu odkritosrčen, vendar sem njegovo opreznost na tihem tudi hvalil, zakaj znano je, da pride človek časih tudi nehote ob ves uspeh zato, ker je bila skrivnost njegovega truda makari nehote — naprej odkrita. Toda drugače me je vendar nekako žalilo, ker ni imel gospod René Tonnelier prav nič zaupanja niti do mene, do svojega velečenjenega prijatelja, čeprav je dobro vedel, da nisem slikal svoj živ dan ne, kvečjemu možice na zid. Gospodu Tonnellieru je gotovo šlo za kako prioriteto.

Zvečer, ko sem se zagledal ves nejevoljen na vrh Vezuva, mi je prišlo na misel: „Če bi moral iti makari skozi žrelo Vezuva v atelje gospoda Reneja Tonnelliera, pridem tja.“ In napotil sem se ne v žrelo Vezuva, temveč k gospodu Tonnellieru.

Gospod René Tonnelier je imel služabnika in ta služabnik bi moral biti ključ do skrivnosti gospoda Tonnelliera. Čez štiri

dni približno sem izvohal, da gospod René Tonnelier zopet sedi v kavarni starega Bibija, sem odšel na njegovo stanovanje. V predsobi je bil sluga Gérard. Gérard je bil res dober človek, poštenjak z vsem srcem vdan svojemu gospodu, toda človek bi na prvi pogled gotovo ne našel na njem te njegove dobrote in poštenja in vdanosti: zunanost njegova je bila podoba pravega razbojnika, taka, da sem se vstrašil, ko sem ga prvič zagledal. Toda to omenjam samo mimogrede.

„Ali je gospod Tonnelier doma?“ vprašam Gérarda popolnoma malomarno.

„Ni, gospod.“

„Škoda, tako rad bi z njim govoril. Ne veste, Gérard, kje je?“

„Kakor navadno ob tem času, v kavarni starega Bibija.“

„Ravnokar sem bil tam, toda gospod René —“

„— ni tam?“

„To je čudno.“

„Sicer pa vseeno. Bodite tako prijazni, Gérard, in naročite gospodu Tonnellieru — Apropos! Ona slika je že končana, kaj ne?“

„Samo nekaj malenkostij še manjka, je rekel moj gospod.“

„Ali je atelje zaprt.“

„Kakor vedno.“

„Gérard, ali imate ključ?“

„Imam, prosim.“

„Res?“ sem rekel radostno prese-

nečen.

„Prosim.“

„Ali bi smel pogledati —“

„Ono sliko?“

„Da. Rad bi videl, kako — kako se ujema v celoti.“ In že sem prijel za kljuko ateljejevih vrat.

„Zaprto je, gospod.“

„Saj ste rekli, Gérard, da imate ključ.“

„Imam, — toda — toda —“

„Tu imate, Gérard.“

„Oprostite, gospod, srčno mi je žal — niti za deset lir ne smem odpreti.“

„Saj vam dam, dragi Gérard, vstopnine petnajst lir. Prosim.“

„Niti za tisoč lir. Sploh ne smem odpreti, gospod. Blagovolite oprostiti. Žal mi je, toda ne morem si pomagati.“

„Ne bodite otročji, Gérard.“

„Jaz jamčim takorekoč s svojim življenjem svojemu gospodu za to, da ne vidi nihče tu one slike.“

„Niti jaz?“

„Niti vi, gospod. Oprostite, prosim.“

„Ali vam je gospod Tonnelier naročil, da ne smem videti te slike niti jaz?“

„Da.“

„In zakaj? Zakaj?“

„Ne vem. Rekel je: Gérard, vi veste, da vam zaupam kakor samemu sebi. Ne pošljite tja nikogar, prav nikogar, naj bo kdor hoče.“

„Mhm. Vem, Gérard, da ste poštenjak, toda to je čudno: zakaj torej gospod Tonnelier ne jemlje ključa s seboj?“

„Iz previdnosti.“

„Kako to, iz previdnosti?“

„Da bi bil ključ pri roki, ako bi bilo treba in če ne bi bil gospod doma. Ogenj, postavim.“

„Torej mi vsaj razložite misel te slike, Gérard. Zelo me zanima.“

„Ne poznam je, gospod.“

„No, to menda ne,“ sem dvomil v tem trenutku o slugini resnicoljubnosti.

„Gotovo, da je ne poznam. Nisem videl te slike —“

„In vendar imate ključ od ateljeja.“

„Da.“

„Torej vas ne zanima ta slika?“

„Gospod mi je rekel, naj se ne dotaknem zaves.“

„Pošten mož ste, Gérard. Ali že dolgo služite gospodu Tonnellieru?“

„Skoro tri leta. Gospod Tonnelier je zelo dober gospod. Kar sem na svetu, nisem imel take službe.“

„Torej, Gérard, tu imate petnajst lir.“

„Ne morem — ne smem —“ se je branil Gérard.

„Ampak Gérard!“

„Ne smem!“

To me je že začelo razburjati. Zavest, da sem skoro pri cilju in da bi vendar moral oditi, ne da bi kaj opravil, me je v tem trenutku vznemirila, in rekel sem skoro jezno:

„Ampak to je že pravi nesmisel, da si kaj takega vtepete v glavo! Zaupen prijatelj sem vašega gospoda in mislim, da ne bi vas vaš gospod preveč pohvalil, ko bi mu povedali, kako se obnašate napram njegovim prijateljem.“ Pristopil sem k Gérardu in sem mu rekel ostro: „Kje je ključ?“

Gérard je stopil nazaj, skoro do vrat predsobe in je rekel mirno:

„Pravim še enkrat, gospod, da jamčim takorekoč s svojim življenjem gospodu Tonnellieru —“

„Nesmisel!“

„Oprostite, prosim, to ni nesmisel“, je rekel Gérard zopet mirno.

„Torej tu imate, Gérard, dvajset lir“, sem rekel mirneje tudi jaz.

„Ne morem — ne smem“ je odvrnil Gérard.

„Ampak oprostite, Gérard — saj vendar ne mislite, da rastejo lire v Italiji na drevesih kakor fige? Ali kakor datelji? Dvajset lir!“

„Zahtevate, kar je nemogoče, gospod —“

Tu se odpro vrata predsobe in gospod René Tonnelier vstopi.

„Aaaa!... Oprostite, prosim“, potem pa, kakor bi gospod Tonnelier ničesar ne slutil, mi poda roko in pravi: „Zamudil sem se nekoliko v kavarni. Bodite mi srčno pozdravljeni!“

„Ravnokar sem prišel, gospod“, pravim v zadregi.

„Veseli me, zelo me veseli. — Gérard“, obrnil se je k slugi, „dajte mi ključ, da?“

„Prosim“, je izročil Gérard ključ od ateljeja gospodu Tonnellieru.

Vsled onega dogodka z Gérardom sem bil tako razburjen in vsled nepričakovane prihoda gospoda Tonnelliera tako zmešan, da, osramočen, da mi v prvem trenutku niti na misel ni prišlo, da bi s svojo nadaljnjo prisotnostjo še povečal svojo veliko zadrego. Gospod Tonnelier mi poleg tega še nič ne ukaže in njegov mehak pritajen nasmeh mi je samo pravil, da dobro ve, zakaj sem bil prišel in zakaj sem prišel ravno tačas, ko on ni bil prisoten. Toda ko mu je bil Gérard podal ključ od ateljeja in sem torej spoznal, da me gospod Tonnelier gotovo popelje v atelje, da ne bi bila v predsobi, tu se me je zopet polastila velika radovednost, in obenem mi je prišlo na misel, da se je gospod Tonnelier gotovo odločil pri meni, pri svojem modelu, za redko izjemo in da mi torej slika gotovo pokaže.

„Ne bom vas dolgo nadlegoval, gospod Tonnelier“, sem rekel. „Prišel sem samo, da bi — da bi —“

Gospod Tonnelier mi je jako uslužno pomagal iz zadrege: „— da bi mi vrnil moj zadnji obisk, menim.“

„Da“, rekel sem malo neumno.

„Zelo me veseli. Prosim.“

In gospod Tonnelier, namesto da bi vtaknil ključ v ključavnico ateljejevih vrat, ga je vtaknil v hlačni žep, nato pa vljudno odprl vrata druge sobe nastežaj. (Dalje.)

II. vsesokolski zlet v Zagrebu.

(Slika na naslovni strani)

Zdravi in krepki ljudje, združeni z velikimi idejami v eno organizacijo — evo vam narodne vojske!

In ti zdravi in krepki ljudje so prihajali s prapori, v rdečih srajcah od vseh strani in korakali po zagrebških ulicah ob zvoku godbe, kakor neizmerna, nezlomljiva sila Slovanov, zrcalo njih žitja, probuje, samozavesti in svobode.

Sokolstvo je slovansko, sokolstvo je demokratsko. Sokolstvo, kakršnega so nam podali češki osnovatelji, ni samo za to, da krepki mišice, da vzgoji dušo slehernega člana v plemenitosti, da vlije v njega duh narodne discipline, nego, da zbliža v bratski objem vse sloje, vse bratske narode od severa do juga, od vzhoda do zahoda, povsod, kjer stanuje kak slovanski rod.

Preporod češkega naroda, ono veljavo, ki jo uživa sedaj povsod, mu je podelilo brez dvombe sokolstvo. Rdeče sokolske srajce so nosile žar domoljubja v hiše, vasi in mesta, dvigale zavest tlačanih ob mejah, klicale na čuječnost in solidarnost celega naroda, a sovražnikom trgale iz grabežljivih, roparskih rok že zaplenjene kraje in jim kazale silo mišic, dirigiranih z veliko in krasno idejo sokolstva.

radovednostjo, češ, kaki ljudje so to. Čehi so prihajali tiho in skromno. Svesti so si bili, da se oškodujejo za to, sleherni je prisegel v duši, da zbere vse sile, da obrne vso pozornost vsega sveta na se, na svoj narod. In evo vam, zgodilo se je. Odnegli

rojena v Čehih, kipi in raste v vseh slovanskih narodih dan na dan čvrsteje in silneje.

Kdor dosedaj ni bil naklonjen sokolstvu, se je po tem zletu, ko je videl toliko navdušenja, toliko sile, spoprijateljil

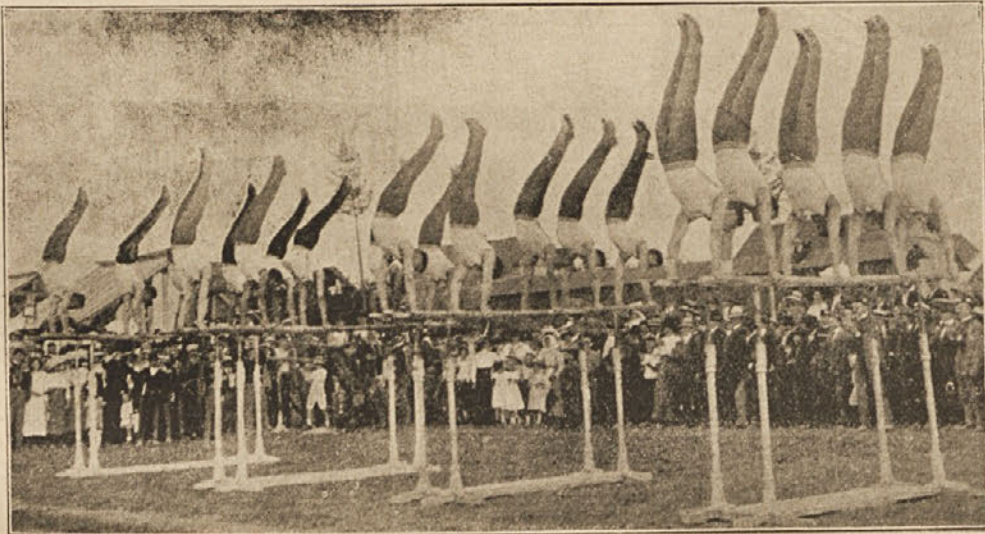
Otvoritev Sokolskega doma v Domžalah: Skupina naraščaja z lestvami.

so slavo, bili so prvi. In kakor jih pri prihodu niso upoštevali, tako je gledalo sedaj vse na nje in ime češkega naroda se je razneslo, kakor blisk po širnem svetu.

in postal celo sam Sokol. Bila pa je tudi impozantna slika, ko je prikorakalo na telovadišče okrog 3500 Sokolov-telovadcev s Sokolicami vred. Vseh Sokolov v kroju je bilo nad 7000. Telovadišče je zavzemalo prostora za 10.000 m²; na tribunah in sedežih je bilo prostora za 30.000 ljudi in toliko ljudstva je tudi bilo, zakaj razprodane so bile vse vstopnice.

Prva je na telovadišče prikorakala hrvatska mladež (168) in izvajala vaje z zastavicami. Hrvatske Sokolice (140) so žele za vaje z belo-modro okrašenimi obroči vihar priznanja. Najlepša točka prostih vaj so pa bile proste vaje sokolstva.

Ob zvokih nove hrvaške sokolske kočačnice so prikorakale v štirinajsterostopih dolge čete čilih Sokolov na telovadišče. (Glej sliko na naslovni strani.) Po lepem nastopu je sledil razstop in priročenje. Kot bi nakrat sprožil puške celih bataljonov, je bil tlesk, ko je priročilo 1456 telovadcev. Izvajalo se je 5 vaj. Pri vsakem gibu se ti menjuje slika telovadišča, vidi se ti kakor nemirno morje, menjajoče boje valov. Pri tem je treba upoštevati, da izvajajo tu proste vaje 5 slovanskih narodov telovadci, ki se po veliki večini niso videli nikdar poprej in se večinoma morda ne bodo nikdar poslej — in vendar je videti, kakor bi bili cele mesece vadili skupaj, da dosežejo to skladnost in izravnost. Je to

Otvoritev Sokolskega doma v Domžalah: Hkratne vaje 20 telovadcev na bradlji. (Te vaje so izvajali slovenski Sokoli tudi na II. vseslovanskem sokolskem zletu v Zagrebu in so občinstvo naravnost fascinirale.)

In še danes, ko je že češki narod izvršil delo probuje in osvoboditve, igra vsak poedinec te velike sokolske misli veliko vlogo. S ponosom gre v svet sin češkega naroda, s ponosom kaže na svoj

In tudi Slovenci, dosedaj nepoznani celo v nekaterih krajih Avstrije, so na mah postali poznani, ko se je izvedelo, da so na svetovni tekmi dosegli častno četrto mesto. Sokolska misel in ideja je rodila sad, slo-

Otvoritev Sok. doma v Domžalah: Prihod Sokolice na telovadišče.

Otvoritev Sokolskega doma v Domžalah: Proste vaje Sokolice.

narod in sokolsko idejo, ki ga spremlja, širi slavo naroda, prej pozabljenega in teptanega.

Pogledite Sokole, kako so prihajali na svetovno tekmo v Turin. Italijani, prekipevajoč navdušenja so pozdravljali Francoze, Angleže, gledali z občudovanjem Nemce. A na Slovane so se ozirali le z

venskemu narodu bogat sad, zakaj od tedaj se spominja svet tudi naroda slovenskega s spoštovanjem in občudovanjem.

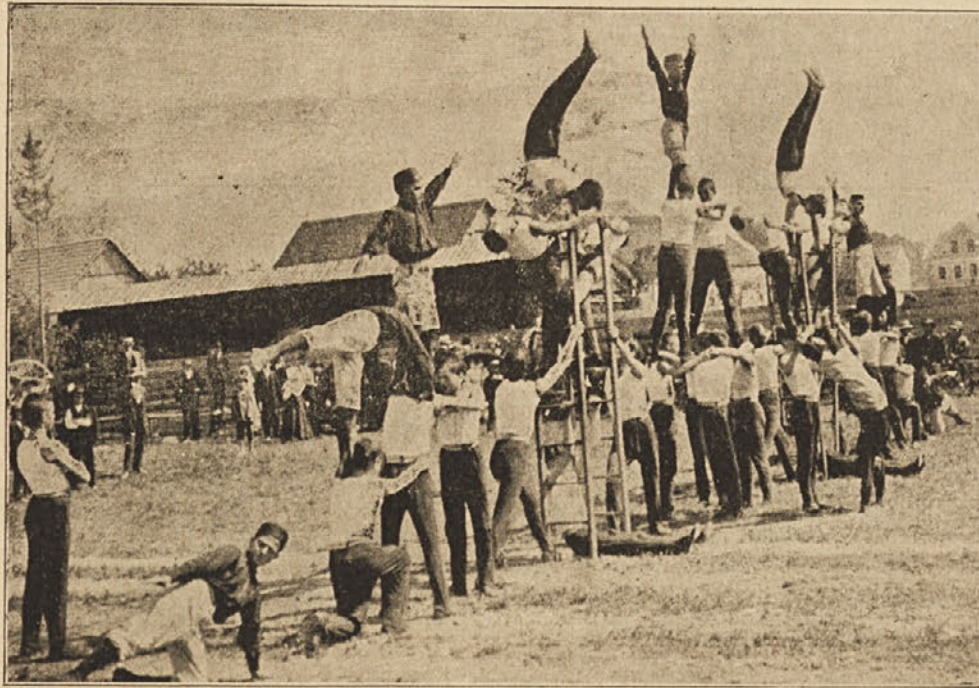
Krasna slika moči je to, ki združena v takošno organizacijo ustvarja tolike uspehe.

In II. vsesokolski zlet v Zagrebu je pokazal vnovič, da ta velika ideja po-

izvrstnost slovanskega telovadnega sistema, ki mu ga ni para na svetu. Burno pozdravljeni zapuščajo telovadci telovadišče.

Lavoriko dneva pa so odnesli brez dvojbe Slovenci. Ko so nastopili slovenski telovadci je vstajalo občinstvo s sedežev, da je bolje vidi. Občudovali so lepo in veliko rast slovenskih Sokolov, njih gibčnost

Otvoritev Sokolskega doma v Domžalah: Skupina naraščaja z lestvami.

in ročnost. Vaja za vajo na orodjih je postajala predrznejša in zaeno tudi aplavz čimdalje burnejši.

Oglasi se načelniška trobka in slovenski telovadci se razvrste v vrste k hkratnim vajam na štirih bradljah. Prožnih korakov, z neko sigurnostjo in samozavestjo prikoraka 20 naših mišičastih junakov pod vodstvom dr. Murnika k bradljam. Vaja sledi vaji, četvorica četvorici, pozneje osmerica osmerici, brez odmora, a telovadci so vedno bolj čili in sveži. Vrhunec vsega sta na koncu dve skupini. Eno izvede 12 telovadcev, drugo vseh 20. Obe nad vse težki in elegantni, zlasti pa zadnja. (Glej sl.: „Hkratne vaje 20 telovadcev na bradljah.“) — Pri prejšnjih vajah se je burno ploskalo, občinstvo je bilo navdušeno, a sedaj je bilo naravnost fascirano. Pri tribunah je kar grmelo klicev: „Živeli Slovenci!“ kar ni hotelo biti konca in občinstvo se je sklanjalo z najvišjih mest oblačilnici najbližjih tribun ter mahalo v odobravanje z robci. (Dalje prih.)

Opomba. „Slovenski Ilustrovani Tednik“ bo v prihodnjih številkah prinašal po vrsti slike iz drugega vsesokolskega zleta, ki je zbudil vnovič z novo silo narodno zavest v vseh slovanskih narodih, posebej pa na Hrvatskem in Slovenskem. Imamo pripravljene slike o raznih hrvatskih, srbskih („Dušan Silni“), bolgarskih („Junak“), poljskih, slovaških, rusinskih („Siča“), čeških in slovenskih „Sokolih“. Priobčimo tudi slike Fügnerja, Tyrša, Schreinerja i. dr.

Agitirajte in pošljite naročnino!

Dirkači kolesarskega društva „Danica“ v Gorici.

Športni kolesarski napredek na Gorickem. Dne 12. aprila 1909. se je ustanovilo kolesarsko društvo „Danica“ v Gorici. Že takoj pri ustanovnem občnem

Kolesarsko društvo „Danica“ v Gorici.

zboru se je videlo, da bo društvo delovalo ker so bili izvoljeni v odbor sami delavni možje. V prvem letu je imelo 22 odborovih sej in je pristopilo v tem letu 144 članov.

Dne 20. junija 1909 je bila prva športna kolesarska slavnost, združena z dirko, srečkanjem itd. Vseh dirkačev pri prvi dirki je bilo priglašanih 26. Prvi redni občni zbor se je vršil 13. marca 1910. V prvem letu je bilo 24 odborovih sej, 18 izletov in 3 sestanki. Bili sta dve čestni dirki združeni z ljudsko veselico. Število članov je naraslo na 216.

Drugi redni občni zbor je bil 19. marca t. l. Društvo je napravilo tudi letos že cestno dirko, združeno z ljudsko veselico, v septembru pa namerava napraviti zopet športno slavnost. Društvo lepo napreduje, kajti šteje sedaj že 267 članov.

Tudi po deželah se je v zadnjih letih razvila športna ideja in nekatera društva prav dobro uspevajo: kakor kolesarsko društvo „Vrtojba“ v Vrtojbi, „Miren“ v Mirnu, „Solkan“ v Solkanu, „Zarja“ na Ajševici, „Brda“ na Dobrovem in novo ustanovljeno kol. dr. „Ilirija“ v Gorjanskem. Tudi med Slovenci je torej začelo večje zanimanje za športno idejo. V Italiji, Nemčiji, Francoskem itd. so taka kolesarska športna društva skoraj že po vseh vaseh in Slovenci jih kmalu dohitimo. Le pogumno naprej po začrtani poti.

Opozorjamo na oglas gosp. Šebenika v Spodnji Šiški pri Ljubljani, ki prodaja izvrsten risten brinjevec.

Otvoritev Sokolskega doma v Domžalah dne 6. avgusta 1911. Lep dan je bil 6. avgusta. Nebo modro, nobenega oblaka, izbrisano, da je lahko solnce z vso svojo krasoto obsevalo ta dan slovensko zemljo, kakor se spodobi tako slavnostnemu dnevu.

Ob 7. uri zjutraj so se zbirali sokolski jezdec pred Narodnim domom v Ljubljani. Tudi mnogo občinstva se je zbralo, da pokaže svoje simpatije požrtvovalni sokolski konjenici, ki je to pot prvič ubrala daljši pohod iz Ljubljane do Domžal pod vodstvom vrlega brata Franketa. Bilo je okoli 20 članov, večinoma so bili bratje, ki so bili pred odhodom k kavalerijskim in artilerijskim vojaškim oddelkom večinoma prav marljivi telovadci po raznih slovanskih sokolskih društvih. Jezdni odsek je na pohodu po Dunajski cesti, mimo topničarske vojašnice, po vseh vaseh do Domžal bil predmet zasluženih ovacij. Ves jezdni odsek je tudi zvečer ob 7. uri odhajal zopet iz Domžal v Ljubljano.

Okolu pol 10. ure dopoldne je odhajal posebni vlak iz Šišenskega kolodvora do Trzina, kjer je Domžalski Sokol pričakoval došle. Po pozdravu je v vznesenih besedah se zahvalil brat zvezni starosta dr. Oražen. Odtod se je razvil lep sprevod do Dom-

žal k otvoritvi sokolskega doma. Bile so zastopane malone vse slovenske sokolske župe, posebno številno gorenjska, Ljubljana I, osobito pa ljubljanska, v katere okvirju je bila domžalska prireditelj. Poleg zveznega predsedstva staroste dr. Oražna, zveznih podstarost dr. Rybařa in Smrtnika iz Celja, zveznega tajnika Kajzelja, zveznega blagajnika Vesela so bili navzoči tudi sledeči staroste žup: gorenjske neustrašeni notar Marinček. Ljubljana I dr. Pipenbacher, ljubljanske deželni poslanec dr. Triller in idrijske deželni poslanec Gangl ter mnogo drugih sokolskih funkcionarjev. V Stobu je Sokole pozdravila

geslo starih Rimljanov: Ne žali nikogar, pa tudi ne boj se nikogar.

Po otvoritvi je bil obhod po Domžalah. Videli smo ponosne tovarne Tirolcev in skromne domove domačinov . . .

Popoldansko javno telovadbo je otvoril moški naraščaj ljubljanske sokolske župe s palicami in skupinami pod vodstvom marljivega brata Burgštalerja. Že samo vodstvo je jamčilo za izvrstno izvedbo. Kot druga točka so bile vaje za ženske oddelke, določene za češki sokolski zlet l. 1912. To točko so izvajale članice ljubljanskih, kranjskih in tržiških ženskih oddelkov. (Gl. sliki!) Ob krasni češki

stoja na rokah visoko na bradlji sad vztrajnega telovadskega dela. Umevno je, da je bila frenetična pohvala te najlepše telovadske točke velezasluženo zadoščenje vzornim telovadcem in njih vodniku dičnemu zveznemu načelniku dr. Murniku. Da je veselica potem tako izborna izpadla, gre glavna zasluga odboru, predvsem pa velecenjenim narodnim damam. Domžalskega Sokola pozivamo k nadaljnemu vztrajnemu delu. Na zdar! D.

Stavka na Angleškem je končana, in sicer so začasno zmagali delavci. To je bila največja stavka na Angleškem. Ves promet je bil ustavljen in značilno je, da

Stavka na Angleškem in njeni voditelji.

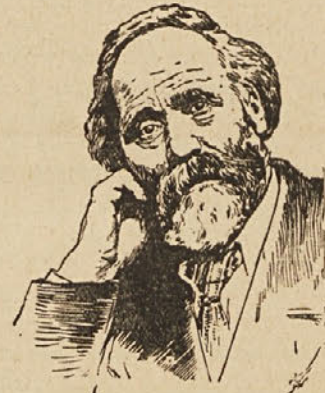
L. Smiti

H. Gosling

Stavka na Angleškem: Poulčni boji v Liverpoolu.

K. Hardie

T. Mann

vrla požarna bramba, v Domžalah pa je čakalo neštevilno občinstvo od blizu in daleč. Raz oken so v pozdrav sipale domžalske Slovenke cvetice.

Sokolski dom stoji na krasnem prostoru na levo tik glavne ceste v bližini znane narodne gostilne pri Kuharju.

Zgrajen je po načrtu in vodstvu energičnega staroste Domžalskega Sokola br. Ravnikarja. Kot trdnjava stoji v prelepem raju slovenske zemlje, sredi rodovitne Domžalske ravnine, od koder je bil tudi ta dan prekrasen razgled na naš ponos, na naše Kamniške planine. Pred otvoritvijo doma so narodne dame pod vodstvom gospe dr. Rusove obdarile Sokole s svežim cvetjem.

Sokolski dom je otvoril tajnik Domžalskega Sokola, neustrašeni br. Tomo Petrovec. Omenil je razvoj Domžalskega Sokola osobito pa zgodovino graditve doma ter se spominjal vseh činiteljev in dobrotnikov, posebno pa rojakov v daljni Ameriki.

Starosta ljubljanske sokolske župe brat dr. Triller je v vzvišenih besedah slavil sokolsko idejo, poudarjajoč zlasti

godbi izvrstno izvajana ta točka je zbudila splošno pozornost ter gre zaslužena pohvala lelovadkinjam. Posnemajoč po čeških virih so si te vaje sestavile češke telovadkinje same, umevno, da se krasno prilagajo ženskemu telesu ter so prav po okusu zamišljene. Utegnejo postati nekak narodni ples.

Sokolski naraščaj je napravil več lepih vaj in krasnih skupin, zlasti z lestvami (gl. sliki!), ki so žele burno pohvalo.

Naporne prve štiri zagrebske vaje je izvajalo članstvo slovenske sokolske zveze prav dobro.

Vsak telovadec je naredil v pičlih petnajstih minutah 568 najrazličnejših in tudi težavnih gibov točno, skladno in pravilno. Tudi orodna telovadba je pokazala velik napredek, posebno pa župne vrste na krogih, bradlji in drogu. Telovadbo so zaključile skupinske vaje na treh bradljah in sklepna skupina 20 teznih razporedoma se vznášajočih stoj na rokah. (Gl. sliko!) Naravno, da občinstvu v tolikem številu stoje na rokah visoko na bradlji imponirajo ter instinktivno čutijo, da je tezna, pa sigurna

je vlada morala pri voditeljih stavke prosjačiti, da je dobila potrebno krmo za svoje konje. Vkljub temu, da je poklicala vlada blizu 10.000 vojaštva v London, le ni mogla stavke udušiti. — V Liverpoolu niso imeli luči in je bil ustavljen tudi ves promet cestne železnice. V Leedsu je stavkalo 5000, v Bradfordu 1000, v Lancashire 200 in v Blackburnu 400 delavcev itd. Stavkujočim na Angleškem so se pridružili tudi železničarji na Irskem in Škotskem. V Liverpoolu so stavkujoči zgradili na cestah barikade (glej sliko!).

Živila so se podražila, deloma so morali zapreti mesnice. Ljudje so naskočili pekarnice in odnesli ves kruh in mnogo moke. Zastavljalnice so prenapolnjene in ne morejo več sprejemati zastavnih predmetov. Umrljivost je poskočila od 13,3% na 24,5%. V Londonu je stavka povzročila sicer mnogo škode, vendar pa ni mogla ustaviti vsega prometa. Povsod je interveniralo in tudi delalo vojaštvo. Vojni minister je odredil, da so morali prebrati povsod akte o vstaji in da je dobilo vojaštvo namesto pri demonstracijah običaj-

Cementne cevi na stroj ali na roko izdelane v vseh merah, barvaste mozaik plošč za tla, vertikalna stena za umnike itd. Zaloga cementa in stavbnega materiala.

Kranjska betonska tovarna
TRIBUČ & KOMP. LJUBLJANA
Pisarna, delavnice in skladišča na Tržaški cesti. Telefon šte. 296.

Spojnice, balkoni, ograje, stajbeni okraski, spomeniki, korita, betonski votli zidaki, pokrivane plošče, karnali itd. Edino zastopstvo "Durólita" za Kranjsko.

nih patron, ki samo razpočijo in ne morejo posebno hudo raniti, ostre patrone.

Radi stavke so morali ustaviti delo vsi plavži in je sedaj več kot 50.000 delavcev brez posla.

Vlada si je mnogo prizadevala, da bi se stavka končala in vršila so se pogajanja med železniškimi ravnateljstvi in voditelji delavcev, ki so končno 20. t. m. imela uspeh. Vodstvo je izdalo razglas, da v pondeljek 21. t. m. lahko gredo vsi delavci na delo. Prve vlake, ki so odpotčevali, je pozdravila množica silno navdušeno. Pogodba med železniškimi družbami in stavkajočimi železničarji obsega osem točk, med drugim sledeče: Vsi stavkajoči delavci naj bodo zopet sprejeti v delo, nikogar se ne sme sodnijsko zasledovati ali kaznovati od strani vodstva. Vlada je obljubila železniškim družbam, da bo takoj, ko se snide zbornica izjavila, da je prošnja železniških družb po zvišanju železniškega tarifa popolnoma upravičena in obenem tudi prošnjo podpirala. Vojaške čete, ki so došle v London, se morajo vrniti tja, odkoder so prišle. Pogajanja glede podrobnosti posameznih točk se bodo še nadaljevala.

Sklenjeno je torej le premirje in odvisno je od uspeha nadaljnjih pogajanj, ali se vrne v deželo red in mir ali pa izbruhne stavka zopet. Priobčujemo slike najznamenitejših voditeljev stavke, ki so vodili stavko doslej, a bodo odslej pri pogajanjih z vlado in železniškimi ravnateljstvi zastopali interese delavstva.

Drobiž.

Zavrnila. Neki gospod, ki je bil zelo pedant, je spoznal krasno dekle, ki mu je jako ugajalo. Rekel je resno: „Gospodična, odločil bi se, da vas poročim, pa prej hočem vedeti, če imate kaj v hranilnici.“

Gospodična — zelo hladno: „Seve, imam nekaj v hranilnici, in sicer ženina, ki je tam taja: nik in s katerim se v kratkem poročiva.“

Ni mogoče. „Po noči me je jako tresla mrzlica.“ — „Ali so ti kaj šklepetali zobje?“ — „Ne, ker so ležali na mizi poleg postelje.“

razmere zelo pripraven, ker se bo moglo na ta način opravljati mašo na mnogih krajih, kjer biva kaj katolikov in nimajo cerkve.

Obsojeni Sokoli na Koroškem. — Krivice, in zatiranja, ki jih morajo pretrpeti koroški Slovenci, presegajo že vse meje. Na ljudskih šolah je učni jezik nemščina, kjer mladini vcepljajo nemškutarski učitelji sovraštvo do lastnega naroda, tako da zapuščajajo otroci ljudske šole kot vzgojeni sužnji Na železnicah,

Slovenske Amerikanke na izletu.

poštah, sodnijah, davkarijah se Slovenci ven mečejo in Nemci smatrajo vsako „bindiš“ besedo za razžaljenje časti. Sedaj so začeli tudi Sokolstvo zatirati in šikanirati. Mišič, starosta boroveljskega Sokola, je bil obsojen na 20 kron globe, ker se je udeležil zleta v Škofjo Loko kljub oblastveni prepovedi v sokolskem kroju. Tudi „Orlom“ je vlada prepovedala nositi kroje. Srednjeveški policijski predpisi za nošo niso bili hujši!

Nepravi Tolstoj. V Sibiriji pravi neki star mož, da je Nikolaj Tolstoj in poučuje

Asenbaum, kjer je zvedel na veliko začudenje, da je že zdavnaj med mrtvimi in da so ga že pred tedni pokopali. Zamenjali so ga z utopljenecem zato, ker je voda utopljenčev truplo tako izpremenila, da je bilo na prvi pogled popolnoma podobno njemu. Seveda je bilo med sorodniki in znanci, ki so prej šli za njegovim pogrebom, veliko veselja in smeha, ko se je od mrtvih vstali prijatelj pojavil živ in zdrav med njimi.

Listnica uredništva.

Blejščan: Hvala za poslano sliko! Uporabimo. Prosimo, pošljite o priliki še kaj.

J. M., Borovnica: Ste nam jako ustregli, hvala! Kakor vidite, smo deloma že uporabili Sliki vrnemo.

Ekspressna pošta v hribih v Ameriki.

Pozor pred strupenimi gobami. Da se spozna če so jedilne gobe strupene, deni obenem v lonec, v katerem se kuhajo gobe, srebrno žlico. Ako žlica počrni — so gobe strupene.

Kapelica v avtomobilu. Neka angleška akcijska družba je katoliškemu nadškofu v Londonu podarila avtomobil, v katerem je prirejena kapelica z oltarjem in dvanajstimi klečalnimi stoli. Tak avtomobil je za angleške

ljudi, ki se trumoma zbirajo okrog njega. — Ko je Tolstoj umrl, so pričeli kmalu potem kmetje v Jasni poljani, ki svojega dobrotnika niso mogli pozabiti, praviti, da Tolstoj ni umrl, temveč so pokopali nekoga drugega. Ta vest se je čim dalje bolj širila in zdaj jo je izkoristil v daljni Sibiriji neki goljuf, ki hoče na stroške lahkovernih kmetov udobno živeti ter pravi, da je on Tolstoj in da ga je ruska vlada izgnala v Sibirijo.

Trgovina potrebščin za šivilje
Pri nizki ::
:: :: :: ceni
ŽARGI
Ljubljana

se nahaja sedaj nasproti prejšnje trgovine.

Kolar ::
ali
:: mizar

se išče za občino Bistrica pri Pliberku kjer je zadosti dela. — Več pove Županstvo Bistrica, pošta Šmihel pri Pliberku

Učenka
za trgovino mešanega blaga se sprejme. — Izve se pri **M. POŽENEL** Jesenice - Fužine (Gorenjsko).

Pošljite 70 vinarjev veljajo tudi znamke, pa dobite franko 10 krasnih razglednic, naročniki „Slov. Il. Tednika“ pa dobe za 70 h 20 razglednic franko. Upravništvo „Slov. Ilustrovanega Tednika“.

Učenec
ki je dovršil z jako dobrim uspehom 5 razredno ljud. šolo, želi vstopiti v kako trgovino. — Naslov pove upravništvo „Tednika“.

Mlad, inteligen ten trgovec želi :: primerno :: **zastopstvo** Ponudbe pod „Dobro uveden“ na upravništvo.

Dobre misli.

Gospod: „Ja, gospodična, dobre misli pridejo kot blisek.“

Gospodična (ki bi se rada možila): „Potemtakem pri vas še nikoli ni treščilo.“

Pri srečkanju živine.

Izklicevalec: „Številka 66, ena debela svinja.“ Debela ženska (srečko kvišku držeča): „Jaz, ... jaz ...“

Naznanje! Na ovitkih prihodnje številke bomo zaznamovali z modrim križem vsem listim p. n. naročnikom, ki jim je potekla naročnina. Prosimo, da jo takoj poravnajo oziroma obnove, ker jim sicer pošiljanje lista ustavimo.

Reklamacije so poštne proste, če se oddajo v odprtem kuvertu. Kdor ne dobi kake številke ali če se mu list neredno dostavlja, naj reklamira. Upravništvo ima vse lepo urejeno in ni krivo za nered, ki se zagreši na poštah, zlasti v obmejnih krajih.

Nikdo ne more utajiti, da je Kolinska kavna primes med vsemi kavnimi pridatki najboljša. Pa bi bilo tudi popolnoma brezuspešno to tajiti, kajti naše gospodinje so se na podlagi poizkusov o izborni kakovosti naše pristne domače Kolinske kavne primese že tako trdno prepričale, da bi bil vsak poizkus jih od nje odvrniti — popolnoma ponesrečen že vnaprej.

Modni salon Ozmec Pepina

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 4.

Bogata zaloga vsakovrstnih damskih in otroških klobukov. Žalni klobuki vedno v zalogi.

Najboljše, najzaneslivejše pariške novosti,

kakor tudi izdelovanje vseh vrst kirurških bandaž, kakor kilnih pasov z ali brez peresa, trebušnih obvez, suspenzorijev itd., pokončne držaje, umetne ude in druge aparate proti telesnim poškodbam po zdravniškem predpisu priporoča

po nizkih cenah bandažist in rokavičar

FRANC PODGORŠEK

Maribor, Burggasse št. 7.

DETER KOBAU

sedlar in tapetnik v Kranju

nasproti hotela „Nova pošta“

se priporoča slavnemu občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kakor tudi vozove itd. Delo se izvršuje točno, trpežno, po solidnih cenah. Velika izbira bele in črne žime po jako znižani ceni, kakor tudi morska trava. Imam vedno veliko popolnoma izvršene posteljne oprave v zalogi od 30 K naprej.

Vse vpije draginja, draginja in denarja ni;

ljudje pa ne vedo, da se pomazana obleka da kemičnim potom najbolje očistiti, obledela najfinejše in trpežno prebarvati, da je kot nova.

Vse to opravi zvesto, točno in po ceni:

PARNO BARVARSTVO

ter kemično čiščenje in snaženje oblek

JOS. REICH, LJUBLJANA

Poljanski nasip št. 4.

Iz vseh dežel se sprejema in vrne s pošto in gotovo bo vsak zadovoljen ter še prihranil denar.

Upravništvo „Slovenskega Ilustrovanega Tednika“
gotovo a korist.
zite v tujni, prilažite se takoj, ker to vam bo
drugi štom slovenske domovine, pa tudi isti, ki
Slovenski gostilničarji, trgovci, obrtniki in
Večji prostor po dogovoru.
ki se plačuje v četrtletnih obrokih po 3 K naprej.
Vsak teden po en oglaš, najnižjo pristojbino 12 K,
Da omogočimo vsakomur oglaševanje v našem
strokah in krajih.
venskem Ilustrovanem Tedniku „lepo razvrščene po
slovenske trgovce, gostilničarje in obrtnike v „Sto-
čje bodo imeli leto in dan vsak teden pred seboj
trgovine gostilne in obrtnike. Vse drugače pa bo,
„Svoji k svojim“, ker nimaš pregleda čez slovenske
tudi domačini le prepogosto grešijo zoper gesto
Primore, ne ve za slovenske trgovine t. dr. Pa
lokale, in obratno, če pride na primer Slajerec na
Kranjsko ali Slajersko, kako lahko zaide v nemške
trgovine in obrtnike in če pride n. pr. Primorec na
Mnogi Slovenci ne vedo za slovenske gostilne,
oglaševanje ima najboljši uspeh
kjer bodo razdeljene po strokah in krajih. — Tako
pridobevati posebej „Oglasnik slovenskih trgov-
V „Slovenskem Ilustrovanem Tedniku“ bomo
leden gotovo nad 300.000 bralec.
domačini po vseh slovenskih krajih in ga čita vsak
strankarški in peslovenski list, se je razširil in že
Ker je „Slovenski Ilustrovani Tednik“ ne-
Pozor!
Pozor!

Skrivalnica.

Kje je poslušalec ?

Dobre akviziterje

za nabiranje inseratov in naročnikov ter upravnika za Trst in druge kraje sprejme „Slovenski Ilustr. Tednik“.

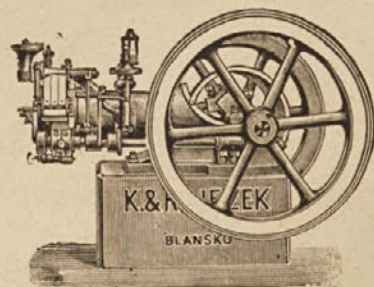
IVAN MARTELANC

stavbni mojster v Barkovljah št. 274 pri Trstu.

ki mu je pred leti kap prebavila prav oslabila, se ima samo želodčni tinkturi lekarnarja Piccolija, c. in kr. dvornega dobavitelja v Ljubljani zahvaliti, da je želodec zopet spravil v red in jo iz hvaležnosti najtopleje priporoča.

Tovarna strojev in livarna železa K. & R. Ježek, Blansko Moravska

se priporoča v dobavo vseh vrst kmetijskih strojev. — Izdeluje sesalke, motorje na bencin in sesalni plin. — Popolne opreme opekarn, šametnih tovarn, in tovarn za cement, mlinov, žag. — Najnovejše sestave transmisij. Dopisuje slovensko. — Ceniki zastonj.

JOSIP KUKOVEC, Maribor

Tržaška cesta št. 7

priporoča svojo zalogo špecerijskega blaga po najnižjih cenah kakor tudi cementna, apni, raznih barv, olja in mineralnih vod.

Točna in solidna postrežba!

Sklicujte se pri nakupovanju na Slovenski Ilustrovani Tednik!

Opeko najboljše vrste, zlasti zarezno in navadno strešno in vsakovrstno

drugo opeko, kupite dobro in po ceni samo pri slovenski tovarni za glinske izdelke v Račju.

Pristen dober brinjevec se dobi pri L. Šebeniku v Sp. Šiški pri Ljubljani.

Ljubljana, Breg št. 20
Zavod za sterilizirano mleko za otroke

priporoča svoje najskrbnejše očiščeno in vseh škodljivih bakterij oproščeno mleko za otroke in bolnike.

Mleko je otroški starosti primerno pripravljeno kar za piti ter je najboljša, najenostavnejša in najudobnejša hranitba za otroke od rojstva do enega leta in tudi čez. Prosto pošiljanje na dom, po železnici in pošti se oddaja dvakrat na teden.

Pozor! Svoji k svojim! Pozor!

Lovske puške

vseh sestav, priznано delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Prva borovska orožnotovarniška družba

PETER WERNIG

družba z omejeno zavezo

v Borovljah, Koroško.

Ceniki brezplačno in poštne prosto.

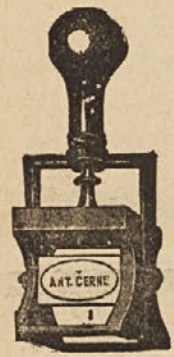

FRANC PLETERŠEK,
Maribor, Koroška ulica št. 10.

Bogata zaloga politiranega in motnega pohištva iz trdega, kakor tudi mehkega lesa za spalnice, jedilnice in kuhinjskega pohištva. — Divani, žimnice, stoli in ogledala.
Železne otroške postelje po najnižjih canah.

Ignac Božič, krojač za gospe in dame,
Maribor, Tegethoffova cesta št. 16.
Velika zaloga angleškega blaga.

Odlikovan na razstavi v Parizu leta 1911 z zlato kolajno.

Stampilije

vseh vrst za urade, društva, trgovce itd.

ANTON ČERNE

graver in izdelovatelj kavčukovih štampilij

Ljubljana, Stari trg 20

Ceniki franko.

Slovenski volilci! = Volite narodno špecijsko trgovino

ALOJZ ŠUMENJAK,

v lastni hiši, Maribor, Tegethoffova cesta 57.

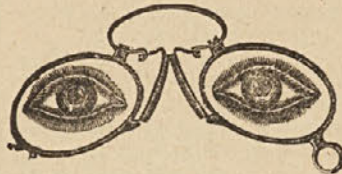
Velika zaloga vsega blaga, ki se prodaja v prid družbi sv. Cirila in Metoda in v korist obmejnim Slovincem.

Postrežba točna in solidna! Slovenci: Svoji k svojim!

Pijte samo **Tolstovršsko slatino**

ki se naroča v Tolstemvrhu p. Guštanj (Koroško).

Izprašani optik **FR. P. ZAJEC**
:: LJUBLJANA, Stari trg št. 9. ::

priporoča svoj dobro urejeni optični zavod očala, ščipalce, daljnogleda, toplomerje i. t. d.

Nadalje priporoča svojo veliko zalogo švicarskih ur, zlatnine in srebrnine, gramofone od 25 K naprej, tudi na mesečne obroke.

Ploščice vseh vrst in v vseh jezikih od K 2-50 naprej. — Cenik brezplačno.

Ali ste nam že pridobili novega naročnika?

Na drobno! ————— Na debelo!
Slovenci pozor!

Vsi zavedni Slovenci, trgovci, društva, krajni šolski sveti, občine, župnišča i. t. d., naj naročijo svoje potrebščine, kakor šolske tiskovine, zvezke, trgovske knjige, Ciril in Metodovo črnilo, pisalni papir, svinčnike, peresa, razglednice, slovanske igralne karte, konfeti, kače, lampijone, srečke, okraske i. t. d. vedno le v znani narodni trgovini

VILKO WEIXL,

Maribor (Štajersko), Gosposka ulica št. 33.

Postrežba točna, cene nizke, izbira velikanska!

Lekarnarja **A. THIERRY-jev BALZAM.**

Edino pristen z zeleno nuno kot varstveno znamko. Postavno zajamčeno. Vsaka potvoritev, ponarejanje in vsak prekup drugega balzama s prevarljivimi znamkami se kazensko-sodnijsko zasleduje in strogo kaznuje. Ta balzam je dobrega učinka pri vseh boleznih na dihalih, pri kašlju, bljuvanju, hripavosti, katarju v žrelu, bolečinah v prsih, boleznih na pljučih, posebno pri influenci, želodčnih boleznih, vnetju jeter in vranice, slabi prebavi, telesnemu zoporu, zobobolu in ustnih boleznih, trganju udov, opeklinah, pri izpuščajih itd. itd. 12/2 ali 6/1 ali ena velika posebna steklenica K 5.60

Lekarnarja **THIERRY-jevo edino pristno mazilo iz vrtnice**

je zanesljivo zdravilo za rane, ščirjevce (ture), poškodbe, vnetja, abscese, odstrani vse nečiste v telo vrinile se reči in stori, da so boleštne operacije nepotrebne. Zdravi tudi pri zastarelih ranah itd. Dve škattli staneta K 3.60.

Kupi se: Lekarna pri angelju varuhu, Adolf Thierry v Pregradu pri Rogatcu.

Dobi se skoro v vseh lekarnah. Na debelo pa v medicinalnih mirodilnicah.

R. DIEHL, veležganjarna, Celje

priporoča svojo veliko zalogo doma žgane štajerske slivovke, tropinovca, brinovca, borovničarja, vinskega žganja in domačega konjaka.

B. Götzl, Ljubljana skladišče oblek domačega izdelka za gospe in dečke.
Velika izbira tu- in inozemskega blaga za obleke po meri.

:: Mestni trg št. 19. — Stari trg št. 8. :: ■ Solidna postrežba. ■ Vedno nizke cene. ■

Delniška glavnica
5.000.000 kron.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Rezervni fond nad
610.000 kron.

Stritarjeva ulica štef. 2

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

: **R. Z. Z O. Z.** :

izvršuje vsa v tiskarsko in litografsko stroko spadajoča dela najsolidneje in po zmernih cenah. :

Frančiškanska ul. št. 8.

Frančiškanska ul. št. 8.